T. R. T. S. No. 5.

நற்கொடை.

ஆத்துமாக்களை இரட்சித்தல்.

ஆத்துமாக்களின் இரட்சிப்புக்காகப் பிரயாசப்படுவது கிறிஸ்தவர்களின் கடமை. அதைச் செய்யவேண்டிய விதம்:

I. ஆத்துமாக்களின் இரட்சிப்புக்காகப் பிரயாசப்படுவது ஒரு விசேஷித்த கடமை.

நாம் மற்றவர்கள் மேல் வைக்கவேண்டிய அன்பும் தேவ சட்டனையும் இக் கடமையின் விசேஷத்தை உணர்த்துகின்றன. "உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூர்வதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூர்வாயாக" என்றும், "மற்றவர்களை அக்கினியிலிருந்து இழுத்துவிட்டு, பயத்தோடே இரட்சித்துக்கொள்" என்றும், தப்பிப்போன மார்க்கத்தினின்று பாவியைத் திருப்புகிறவன் ஒரு ஆத்துமாவை மரணத்தினின்று இரட்சிப்பான் என்றும் விருதாவாய்ச் சொல்லப்பட்டதா? (மத். 19: 19. யூதா. 23: யாக். 5: 20)

இந்தக் கடமையின் முக்கியம் சொல்லளவில் அடங்காது. தேவன் மனுஷனின் இரட்சிப்பை அவருடைய சனங்களின் பிரயாசத்தின்மேற் பொறுப்பித்திருக்கிறார். இக் கடமையைச் சரிவர நிறைவேற்றாதிருக்கில் மனுஷர் தேவனிடத்திற் திரும்புவார்கள் என்று காத்திருக்கக் கூடாது. யேசுவை நேசியாதோர் ஆயிரத்தாயிரமாயுளர். இத்தலைமுறையார் இப்போ இருக்கும் கிறிஸ்தவர்களாலேயே இரட்சிக்கப்பட வேண்டும். இல்லாதிருந்தால் நித்திய ஆழினை அடைவார்கள்.

II. எத்தனம்.

1. மனந்திரும்பாதவர்களுடைய நிலைமையைத் தேவவாக்கிற் கூறப்பட்டிருக்கிறபடி மனதில் உற்றுணருங்கள். அவர்கள் செட்டுப்போனார்கள், முற்றுப்

கெட்டுப்போனார்கள்; ஒவ்வொரு நிமிஷமும் மீட்கப் படாத கேட்டுக்குள்ளாவதற்கு ஏதுவாயிருக்கிறார்கள் என்பதை இடைவிடாது நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்கள் பயங்கர நிலையைப் பற்றித் தேவன் சாட்சியிட்ட யாவற்றையும் பூரணமாய் நம்புங்கள். அப்படி நம்பாவிட்டால் செய்ய வேண்டியபிரகாரம் யாதொன்றையும் செய்யமாட்டீர்கள்; செய்யவேகூடாது, செய்யவேண்டிய முயற்சியின் தன்மைகளென்ன; மனுஷ னை நரகத்தினின்று இரட்சிப்பதும், அக்கினியினின்று இழுத்துக்கொள்ளுதலும், தீயிற் கொள்ளிகள்போல ப் பறித்தெடுப்பதுமல்லவா? நீங்கள் தாமதமும், சந்தே கமும், சோர்வும் இல்லாதவர்களாய் உங்கள் முழுப்பெ லனையும் இதிற் செலவிட வேண்டுமல்லவா? இல்லா விட்டால் சித்தியடையமாட்டீர்கள்.

2. ஆத்துமாக்களின் இரட்சிப்பே உங்கள் அதிவாஞ் சையாயிருப்பதாக. இதைப்பார்க்க அதிகம் வாஞ்சிக் சத்தக்கது பின்னொன்றில்லை என்பதற்குத் தேவன்தா மே தமது குமாரனுடைய மரணத்திலும் சாட்சியிட்டி ருக்கிறார். இவ்வுணர்ச்சியில்லாதவன் சீக்கிரம் இவ்வு ணர்ச்சி யுடையவனாகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தன்னைக் கிறிஸ்தவனென்று சொல்லக்கூடாது. இவ் வுணர்ச்சியில்லாதிருக்கும்போது கிறிஸ்துவின் ஆவியை உடையவன் என்று சொல்லத்துணிபவன் யாவன்?

3. தேவ ஆசீர்வாதத்தைக்கொண்டே பாவிகளைக் குணப்படுத்தச் காத்திருங்கள். மற்றவர்களுடைய இர ட்சிப்பைக் குறுதாமலும் காத்திராமலும் அவர்களோ டே ஆத்துமரட்சிப்பைப்பற்றிச் சம்பாஷிக்கிறதுண்டு. இந்த நம்பிக்கை இருந்தாலும் நமது பிரயாசம் சித்தியா சாதபடி அது உறுதியற்றிருப்பதுமுண்டு. தேவ அரு ளைக்கொண்டு பாவிகளின் குணப்படுதலை நடத்தி முடி ப்பது நமது இருதயத்தின் உறுதியான நோக்கமும் நம பிசையுமாயிருக்கவேண்டும்.

4. மனுஷர் ஆத்துமகாரியங்களின்பேரில் சம்பாஷி க்கப் பிரியமற்றிருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணுவதினால் உங்கள் கடமையிற் தடைப்படாதிருங்கள். கிறிஸ்த

வர்கள் தங்களுடன் சம்பாஷிக்கவேண்டுமென்று பாவிகளே மெய்யாய்ப் பலதரமும் விரும்புகிறார்கள். அப்படிச் செய்யாமையால் ஆச்சரியப்பட்டு அவர்கள் உண்மையைபற்றிச் சந்தேகிக்கிறார்கள். நாங்கள் நித்திய கேட்டுக்கு வழுவாயிருக்கிறோமென்று கிறிஸ்தவர்கள் மெய்யாய் நினைத்தால் எக்களைத் தப்புவிக்கும்படி பிரயத்தனம் பண்ணுமலிருக்கமாட்டார்கள் என்று பாவிகள் நினைக்கிறார்கள்.

5 சித்தியாகும் என்னும் எண்ணத்தால் வரும் தைரியத்தையும் நம்பிக்கையையும் விருத்தியாக்குங்கள். நமது முயற்சிகளில் நம்மைத் தைரியப்படுத்தும்படி தேவன் ஆத்துமாக்களை இரட்சிப்பதில் தமது வல்லமையைக் காண்பிப்பார். இந்நோக்கத்துக்காக அதிக விவேகமாகவும் உற்சாகமாகவும் பிரயாசப்படுகிறவர்களை அவர் அதிகமாய் ஆசீர்வதிப்பார்.

6. செபத்தினால் ஞானத்தையும் பெலனையும் அருளையும் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் இவ்வித்தனம் அவசியம் என்பது மறக்கக்கூடாத காரியம். ஆயினும் ஆவலும் அனலும் விடாமையுமான செபமின்றி இவ்வித்தனத்தைப் பெறக்கூடாது. தேவனே சருவஞானத்திற்கும் அன்புக்கும் வல்லமைக்கும் ஊற்றாயிருக்கிறார். அவரையின்றி நாம் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது.

7. ஆத்துமாக்களை இரட்சிப்பதில் நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் ஒத்த சிந்தையுள்ளவர்களாய் இருக்கத்தக்கதாக அதில் பேரிலே நங்கள் விருப்பமும் பற்றும் அதிகரிக்கக் கடவன. அவரிலிருந்த சிந்தையே உங்களிலும் பூரணமாயிருப்பதாக அவரோடே அனுதாபங் கொண்டவர்களாய் அவருடன் வானத்திலிருந்து மோட்ச சிங்காசனத்தை விட்டுப் பூமிக்கு இறங்குங்கள். அவருடைய மிகுந்த தரித்திரத்திலும், ஆச்சரியமான பிரதாகங்களிலும் சொற்றோமான உபத்திரவங்களிலும், தொய்ந்து போகத் தக்கதான பிரயாசங்களிலும், மலைகளில் ஏகாந்தத்திலும், அர்த்தசாமச் செபங்களிலும், தோட்டத்தில் அவர் அடைந்த மரணவேதனையிலும், சிலுவையில் அவர் அடைந்த கிட்டுகயான மரணத்திலு

ம் அவருடன் அனுதாபமாயிருங்கள். நமது இரட்சிப்பின் தனகர்த்தராகிய கிறிஸ்து சமஸ்துகுணங்களிலுஞ்சும், சாம்பட்ட பாதகளிலுஞ்சும் சிலுவையின்யுத்த வீரர் இக் கடமையை நிறைவேற்றுவதில் எப்பெயர்ப்பட்ட தன்மையுடையவர்களாயிருக்க வேண்டுமென்று காட்டியிருக்கிறார். அவரைப்போல ஆத்துமாக்களை மதித்து நேசித்து, தேவையாஞல் அவர்களின் இரட்சிப்புக்காகப் பாடுபடவும் வேண்டும்.

III. செய்யவேண்டியவைகள்.

1. நீங்கள் சம்பாஷணை பண்ணும் ஆட்களின் அறிவு, உணர்ச்சி முதலானவைகளின் நிலைமையைப்பற்றி பட்சமான விசாரணையிஞல் நிதானியுங்கள்.

2. கிறிஸ்தவனுய் வருவதற்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் இன்னதென்று கவனமாய் விபரியுங்கள். தாமதமின்றித் தேவனிடம் மனந்திரும்புதலையும் நம்முடைய கர்த்தராகிய யேசுக்கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்குதலையும் உண்டாக்குவதே நமது பிரயாசங்களின் நோக்கமாயிருக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்வதற்குத் தேவ அன்பையும் நாம் அவருக்குச் சீழ்ப்படிய வேண்டிய முகாந்தரத்தையும் சீழ்ப்படியாமை எவ்வளவு பெரிய பாவம் என்பதையும் விபரியுங்கள். தேவனுடைய நீதியும் பரிசுத்தமுமான பிரமாணத்தை மீறுகிறதால் உண்டாகும் பாவத்தை யுணர்த்துங்கள். தான் பெரிய குற்றவாளியென்றும், கெட்டுப்போன பாவியென்றும் உணராதவன் தனக்கு ஒரு ரட்சகர் வேண்டுமென்று நினைத்து அவரிடத்திலே சேரான். கிறிஸ்துவினுடைய அளவிறந்த ஆச்சரியமான அன்பைக்காட்டி மனந்திரும்ப வற்புறுத்துங்கள். இந்த அன்பிலே சுவிசேஷத்தின் முழுமகிமையும் ஆன்மாவைக் கீழ்ப்படுத்தும் வல்லமையும் அடங்கியிருக்கின்றன. இது ஓர் அற்ப காரியமென்றுற் போல வேண்டாவெறுப்பாய்ப் பேசாதிருங்கள். மீட்பின் அன்புக்குரிய ஆச்சரியங்களைப் பற்றி நீங்கள் தெளிவாய் விபரிக்கும்போது உங்கள் முழு இருதயமும் அனல் கொள்வதாக. அவனை மன

க்கிறும்படிப்பண்ணுப்படிக்குப் பரிசுத்தாவியானவர் எப்படி வாதாடுகிறார் என்றும், அவன் மனந்திரும்பாமலிருக்கில் தன் ஆத்துமா கெட்டழிந்து போகத்தக்கதாய்த் துரோகமாயும் போர்க்குணியும் பரிசுத்தஆவியானவரை விரோதித்துத் துக்கப்படுத்தாமல் விடான் என்றும் விபரியுங்கள்.

3. தாமதமின்றித் தேவனுக்குச் சேர்ப்படிகிறதற்குப் பிரதானமாய்த் தடைசெய்யும் பாவம் எவ்வகையான தென்று நிதானித்து, தன் ஆத்துமாவை இரட்சிக்க விரும்பினால் இப்பாவத்தை விட்டுவிடுவது அவசியமென்று உறுதியாய் அவனில் அழுத்துங்கள். இந்தப் பாவப்பற்றானது அந்தந்த ஆட்களுக்குத் தக்கதாய் வேற்றுமைப்படும். ஒருவனில் பொருளாசையே தேவ அழைப்புக்கு எதிர்த்து நிற்கிறது. இன்னொருவனில் அகந்தையும், வேறொருவனில் சிற்றின்பநேசமும் எதிர்த்து நிற்கின்றன. சிலவேளை உத்தியோகங்களும் பிற அலுவல்களும் இரட்சகனாய் வருதற்குத் தடையாயிருக்கிறது என்பார்கள். சிலபோது நேசிதர் பரியவினப்படுவார்கள் என்ற அச்சமும், தோழர் நிந்திப்பார்களென்ற எண்ணமும் தடையாயிருக்கின்றன. விசேஷித்த தடை இன்னதென்று பட்சமுள்ள விளக்கினால் அறியுங்கள். கூடுமேயானால் அந்த ஒரே காரியத்தினால் தேவனுக்கு விரோதமாய்க் கலகம்பண்ணுகிறான் என்றும், அவனை ஆளுகிற அந்தப் பாவம் நீக்கப்படத்தப்படவேண்டும் என்றும் அவனுக்குணர்த்துங்கள்.

4. அவனுக்காகச் செபம்பண்ணுங்கள். கூடுமானால் அவனுடனும் செபம்பண்ணி, அவன் தனக்காக உங்களுடன் செபம்பண்ணக் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்.

5. உங்கள் பிரயாசத்துக்குத் துணையாக அவன் தனியே இருக்கும்போது வாசிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். சில ஏற்ற சிறுபுத்தகங்களை அவனுடன் விட்டுவாருங்கள். இரட்சகர்கள் இதற்கேற்கத் தெரிவான சிறுபுத்தகங்கள் இல்லாதவர்களாய் ஒருபோதும் இருக்கக்கூடாது.

6. உற்சாகமாயிருங்கள். அவனுடைய உணர்ச்சி

யை நீங்கள் அருட்டிவிட்டதினால் அவனை ஒரோட்டான நிலையில் வைத்திர்கள். உங்களுடைய உற்சாகமின்மையினால் அவன் கெடாதிருப்பானாக.

IV. எச்சரிப்பு.

1. சுய நீதிமான் என்று பாராட்டும் குணம் மனந்திரும்பாதவர்களில் உண்டாக்காதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள். விக்கிரசாராதனையை விட்டுச் சில கிறிஸ்த கடமைகளைச் செய்வதினால் இரட்சிப்பு அகப்படும் என்ற எண்ணம் அவர்களில் வராதிருக்கப் பாருங்கள். இருபை இலவசமான ஈவு என்று அவர்கள் மனதில் பதியுங்கள்.

2. கிறிஸ்தவனாவதற்கு அதிககாலம் வேண்டுமென்று உங்களுடன் சம்பாஷிப்போருடைய மனசில் பதியாதபடி பாருங்கள். அது உடனே ஆகலாம். அவர்கள் மனந்திரும்பும்வரைக்கும் தேவனுக்கு விரோதிகளாய் நிற்கிறார்களென்ற அவர்களுக்கு உணர்த்துங்கள்.

3. அதிகம் சம்பாஷிப்பதினாலும் ஒவ்வாதவைகளைப் பேசுவதினாலும் மனசைக் குழப்பாதிருங்கள். ஒரே முறையில் பலகாரியங்களைப்பற்றிய சத்தியங்கள் அளவுக்குமிஞ்சி மனசில் புகட்டப்பட்டால் அல்லது அவற்றின் சாரம் குறையத்தக்கதாய் அதிகமாய்ப் பேசினால் அப்பேச்சின் சத்துக் குறைந்து குணப்படுவதற்குத் தடையாகும்.

V. இக்கடமைசெய்யும் முறை.

1. கல்லையற்றவர்கள்போற் தோற்றச் சம்பாஷியாதிருங்கள். அப்படித்தோற்றுவது நீங்கள் சொல்வதெல்லாவற்றிற்கும் மாறுபாடிருக்கும். ஓர் அன்பான சிநேகிதனாலும் பின்னவராலாலும் இந்திய அழிவுக்கு எதுவாயிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்தால் அதில் நீங்கள் பெரிய ஆவலும் உணர்ச்சியும் காட்டாமல் நிறுத்திவண்டை ஓடுங்களென்று எப்படி அவர்களை அருட்டுவீர்கள். நீங்கள் இது எங்கள் கடமை என்றும், வேலை என்றும், மனச்சாட்சியின் வாதிப்புக்குத் தப்பும்படிக்காய் மாத்திரம் பேசினால் அது அவர்கள் உணர்ச்சி

யைத் தணித்து, பிரயாசத்தைக் கெடுக்குமேயன்றிப் பின்னென்ன ஆகும்? மார்க்க காரியங்களுக்கு விரோதமான எண்ணத்தை உண்டாக்கக்கூடிய கோட்டரவும் குருவுதலுமான தோற்றத்தைத் தவிருங்கள்.

2. கடினமான உத்தரவினால் மனங் குனம்பாதபடிக்குத் தைரியமாயிருங்கள். விருதாவும் அவசரமற்றதுமான தர்க்கங்களினால் உங்கள் நோக்கத்தை விட்டு இழுபட்டுப் போகாதிருங்கள்.

3. சம்பாஷிக்கும் ஆட்களின் தன்மைகளை ஆராய்ந்தறிந்து அவரவருக்கு ஏற்கப் பேசுங்கள். ஏற்ற காலங்களையும் தகுந்த இடங்களையுந் தேடுங்கள். இதினால் உங்கள் பேச்சு பலன்கொள்ளும். யோசனையின்றி நீங்கள் சொல்வீர்களானால் உங்கள் பேச்சின் முழுப்பெலமும் மோசம்போகுமன்றி நன்மைக்குப் பதிலாசத்தியமும் வீணும். பேசக் கூசி நிற்பது விவேகமென்றெண்ணுகிறீர்கள். மோசம் உண்டாகும் என்ற பயத்தினால் நன்மை செய்யும் சகல தருணங்களையும் அசட்டைபண்ணுவது தோஷமாகும். ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க மனசார விரும்புங்கள். ஆவலான பிரார்த்தனையினால் ஞானத்தைத் தேடுங்கள். சம்பாஷிக்கும்படி பல தகுந்த தருணங்களைத் தேவன் உங்களுக்கு நாடோறும் அருளி அவைகளைச் சரியாய்ப் பாவிக்க உதவியும் செய்வார். உங்கள் பேச்சுகள் பெலன்கொள்ளத்தக்கதாய் உங்கள் முழுநடையு மிருப்பதாக. சொல்லிலும் செயல் உரத்துப் பேசுகின்றதென்பது பழமொழியன்றி உண்மையுந்தான். ஒருவனுடைய இருதயத்தின் நிலைமை அவனுடைய நடபடியான சீவியத்தினால் விளங்கும். அவன் தேவ பத்தனாய் விழிப்போடு பிரார்த்தனைபண்ணுகிறவனேயாகில் அதுயார்க்குந்தோற்றும். அவன் ஆத்துமாக்களின் இரட்சிப்பை உண்மையாய் விரும்புகிறவனேயானால் அதைப் பிறர் காணுமல் இருக்கமாட்டார்கள். மோசே மலையினின்று இறங்கினபோது அவனுடைய முகம் பிரகாசித்ததை எல்லாருங் கண்டு, அவன் தேவனுடனே இருந்துவந்தான் என்றுணர்ந்தார்கள். அப்படியே நீங்கள் சித்தியத்தைப்பற்றி

அதிகமாக நினைத்து ஆன்மாவின் விலையைக் குறித்து காடோறும் தியானித்து, மனுஷர் இரட்சிக்கப்படவே ண்டுமென்று ஆவலுடன் விரும்புவீர்களானால் உங்கள் தோற்றத்திலும் தொனியிலும் சுணத்திலும் நடையிலும் சொண்டாட்டங்சன் எல்லாவற்றிலும் அவை யாயிரம் வகையாய் விளங்கும். எப்படியும் நீங்கள் சொல்லுகிற சத்தியத்தைப் பாவியின் மனதிலுறத்தும் அதி பெலன் கொண்ட அத்தாட்சி உங்கள் பரிசுத்த ஜீவியமே. இந்நற்கு மாருகப் பாவிகள் நித்தியத்தின் உண்மைகளை ஆழமாய் உணரத்துவங்கும்போது வருங் கோபாக்கினை க்குத் தப்புங்கள் என்று வருந்திச் சேட்டி, அவலான் வார்த்தைகளைப் பேசின உங்களில் அற்பமும் லௌகி கமும் அவபத்தியுமான நடையைக் காண்பது, அவர்களிற் பய்ங்கரமான கலவரினத்தை உண்டாக்குமேயன்றி வேறென்ன? அதேக ஆன்மாக்களை நித்தியத்திற்குக் கெடுக்கும்படி சில வீண் இரகில் வார்த்தைகளும், கவலையற்ற செய்கைகளும் போதியவைகளாயிருக்கும். அநேகர் கண்கள் உங்கள் மேல் இருக்கின்றன. உங்கள் செயல்கள், வார்த்தைகள் தோற்றவ்களைத்தானும் பார்க்கிறார்கள். நீங்கள் நூதர்களுக்கும், மனுஷருக்கும், சாட்சிப்பொருளாயிருக்கிறீர்கள். உங்கள் நடையிலுண்டான நயாட்டங்கள் நற்காலத்திற்கு மாத்திரமல்ல, நித்தியகாலத்திற்கும் நிலைக்கும், வானங்கள் வெந்து ழிந்து பூதங்களெரிந்து உருகிப்போக நீங்களும் மற்றெவர்களும் தேவ சிம்மாசனத்திற்கு முன்பாக நின்று சந்தோஷத்தை அல்லது ஆபத்தைத் தரும் கடைசியான தீர்ப்பைப் பெறுக் கருணத்தைக் குறித்து காடோறும் தினையுங்கள். இப்பேர்ப்பட்ட காட்களின் உண்மைகளை உணரும்வரைக்கும் அவைகளை நோக்கிப்பார்த்து, நீங்கள் எப்படிப்பட்ட பரிசுத்த நடையுந் தேவபத்தியுமுள்ளவர்களாயிருக்கவெண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் கேட்ட கேள்விக்கு உத்தரஞ் சொல்லுங்கள்.

Printed for the Jaffna Religious Tract Society,
Strong and Asbury Printers, Manippay, 1881.
Edition, 5,000.